

Λόγος εις τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου (Άγιος Λουκάς Αρχιεπίσκοπος Συμφερουπόλεως & Κριμαίας)

/ [Πεμπτουσία](#)

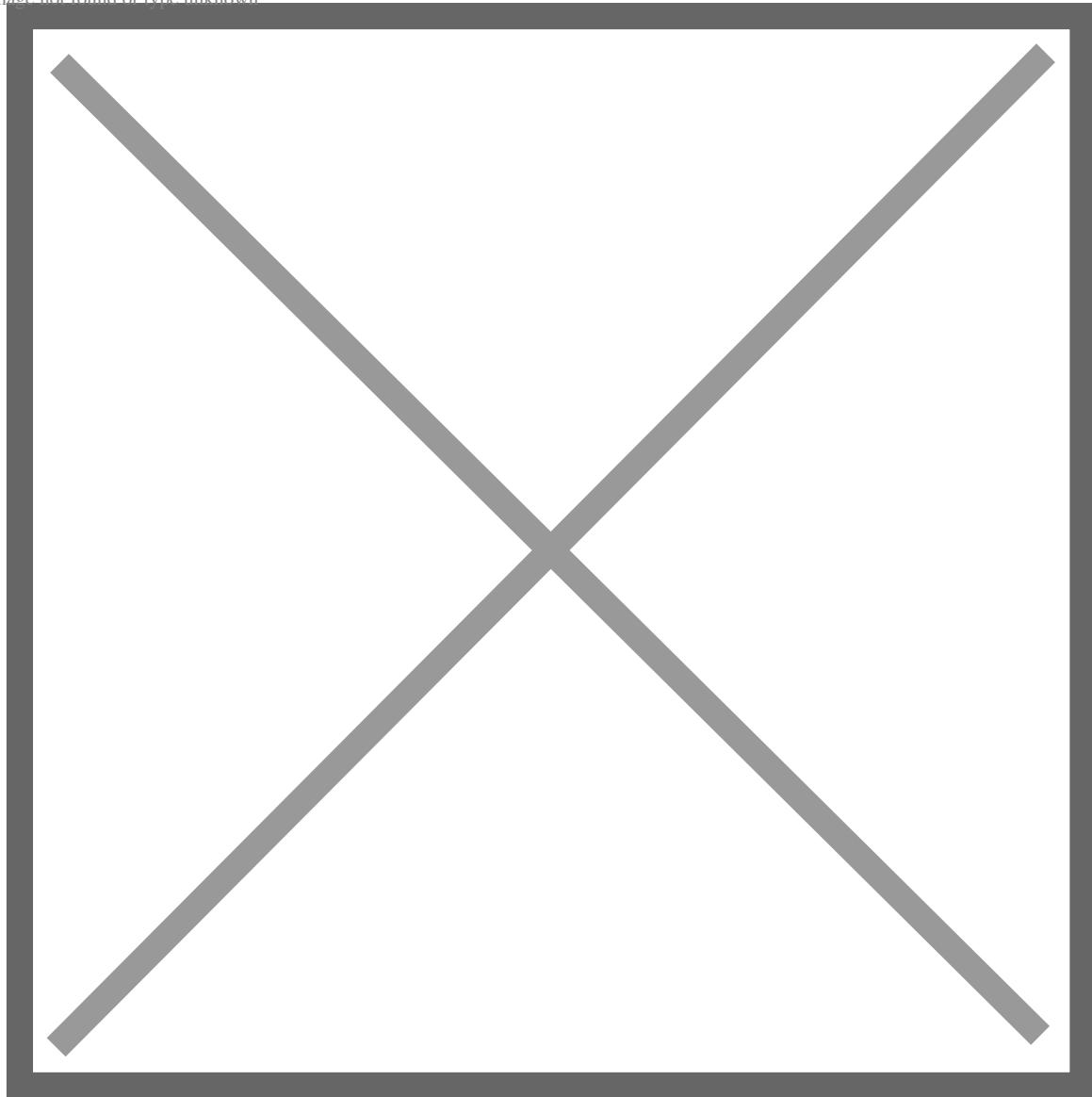
Τρία σημαντικότατα γεγονότα στην ιστορία του κόσμου εορτάζει σήμερα η Εκκλησία μας.

Το πρώτο είναι ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου, τον οποίο εορτάζουμε σήμερα με χαρά και αγάπη, αλλά και με δέος ενώπιον του μεγαλείου του γεγονότος αυτού, το οποίο ονομάζεται «κεφάλαιον» (δη-λαδή αρχή) της σωτηρίας μας.

Εννέα μήνες μετά τον Ευαγγελισμό πραγματο-ποιήθηκε και το δεύτερο από τα σημαντικότερα γεγονότα, η κατά σάρκα Γέννηση του Κυρίου μας Ιησού Χριστου. Κορυφή και ολοκλήρωση της σωτηρίας μας θα είναι η ανάσταση του Κυρίου Ιησού Χριστού μετά από ένα φρικτό θάνατο πάνω στο Σταυρό.

Όχι μόνο μια φορά αλλά πολλές φορές φανερώ-θηκαν στους αγίους άγγελοι. Έξι μήνες πριν τον Ευ-αγγελισμό της Παναγίας Παρθένου Μαρίας στάλθη-κε ο αρχάγγελος Γαβριήλ στον ιερέα Ζαχαρία, ο οποίος υπηρετούσε στο ναό, για να του αναγγείλει, ότι απ' αυτόν θα γεννηθεί ο μεγαλύτερος μεταξύ των αν-θρώπων, ο Πρόδρομος του Κυρίου ο Ιωάννης. Και σήμερα ο ίδιος φέρνει το χαρμόσυνο άγγελμα στην Υπεραγία και άχραντο Παρθένο Μαρία, η οποία ζού-σε στο ταπεινό φτωχόσπιτο του ξυλουργού Ιωσήφ.

Image not found or type unknown

Ο διάλογος του με την Παναγία είναι τόσο άγι-ος και μεγαλειώδης που δεν τολμώ να τον περιγράψω με δικά μου λόγια αλλά πρέπει να τον επαναλά-βω με Ευαγγελικά λόγια.

Όταν μπήκε ο αρχάγγελος στο υπερώο, είπε:

«Χαίρε, κεχαριτωμένη ο Κύριος μετά σου· ευλογημένη συ εν γυναιξί.

Η δε ιδούσα διεταράχθη επί τω λόγω αυτού, και διελογίζετο ποταπός είη ο ασπασμός ούτος, και είπεν ο ἀγγελος αύτη· μη φοβού, Μαριάμ· εύρες γαρ χάριν παρά τω Θεώ. και ιδού σύλληψη εν γαστρί και τέξη υιόν, και καλέσεις το ἄνομα αυτού Ιησούν. ούτος ἔσται μέγας και υιός υψίστου κληθήσεται, και δώσει αυτῷ Κύριος ο Θεός τον θρόνον αυτού του πατρός αυτού, και βασιλεύσει επί τον οίκον Ιακώβ εις τους αιώνας, και της βασιλείας αυτού ουκ ἔσται τέλος.

Είπε δε Μαριάμ προς τον ἀγγελον πώς ἔσται μοι τούτο, επεί ἀνδρα ου γινώσκω; και αποκριθείς ο ἀγ-γελος είπεν αύτη· Πνεύμα ἀγιον επελεύσεται επί σε και δύναμις υψίστου επισκιάσει σοι· διό και το γεννώμενον ἀγιον κληθήσεται υιός Θεού...

Είπε δε Μαριάμ· ιδού η δούλη Κυρίου· γένοιτο μοι κατά το ρήμα σου. και απήλθεν απ' αυτής ο ἀγ-γελος» (Λκ. 1, 28-38).

Σας έχω πει πολλά τα προηγούμενα χρόνια γι' αυτόν το μοναδικό στην Ιστορία του κόσμου διάλογο. Άλλα τώρα θα σταθώ στα λόγια του Αρχαγγέλου:

«Πνεύμα ἀγιον επελεύσεται επί σε και δύναμις υψίστου επισκιάσει σοι διό και το γεννώμενον ἀγιον κληθήσεται υιός Θεού».

Κανείς ποτέ, από τη δημιουργία του κόσμου και μέχρι τη συντέλεια του, δεν γεννήθηκε και δεν θα γεννηθεί κατά τον τρόπο, κατά τον οποίο γεννήθη-κε ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός. Κανείς ποτέ δε γεννήθηκε χωρίς ἀνδρα. Κανείς δε γεννήθηκε και δε θα γεννηθεί με την επέλευση του Αγίου Πνεύματος. Σε κανέναν ποτέ δεν κατοίκησε το Άγιο Πνεύμα με τέτοια ολοκληρωμένη πληρότητα, με την ο-ποία εγκατοίκησε στην Παναγία Παρθένο Μαρία. Κανέναν δεν επισκίασε η δύναμη του Υψίστου και τα μητρικά σπλάγχνα καμίας γυναίκας δεν αγίασε, με τέτοια πληρότητα και δύναμη, όπως τα σπλάγχνα της Υπεραγίας Παρθένου Μαρίας.

Κρατήστε βαθειά στην καρδιά σας, αυτό που σας λέω για την πλήρη ενότητα του Πνεύματος του Θεού και της ανθρώπινης ουσίας της Μαρίας.

Η ψυχή και το πνεύμα του ἀνθρωπου ἔχουν την αρχή τους στο Πνεύμα του Θεού. Το δεύτερο κεφά-λαιο της Παλαιάς Διαθήκης λέει, ότι ἐπλασε ο Θεός τον πρώτο ἀνθρωπο, τον Αδάμ, «χουν από της γης και ενεφύσησεν εις το πρόσωπον αυτού πνοήν ζωής» (Γέν. 2, 7).

Με το Πνεύμα του Θεού μόνο το πνεύμα του ἀνθρωπου είναι δυνατόν να κοινωνεί, εφόσον από Ε-κείνον προέρχεται, όπως συμβαίνει και στην φύση, συγγενή δηλαδή

μεταξύ τους πράγματα να έχουν πραγματική επικοινωνία.

Την δυνατότητα της αληθινής κοινωνίας με τον Θεό την διδαχθήκαμε από τον ίδιο τον Κύριο μας Ιησού Χριστό, ο οποίος λέει:

«Εάν τις αγαπά με, τον λόγον μου τηρήσει, και ο πατήρ μου αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν ελευσόμεθα και μονήν παρ' αύτω ποιήσομεν» (Ιω. 14, 23).

Αλλά και ο απόστολος Παύλος με κάποια έκ-πληξη ρωτάει τους χριστιανούς της Κορίνθου: «Ουκ οίδατε ότι ναός Θεού έστε και το Πνεύμα του Θεού οικεί εν υμίν;» (Α' Κορ. 3, 16).

Από τους βίους των αγίων γνωρίζουμε για μιά πραγματική κοινωνία με τον Θεό, που είχαν στη ζωή τους οι άγιοι του Θεού. Γνωρίζουμε ότι αυτοί υπήρξαν κατοικοτήρια του Πνεύματος του Θεού. Αλλά ακόμα και αυτή η βαθειά κοινωνία τους με το Θεό δεν μπορεί να συγκριθεί μ' εκείνη την ευλογημένη κατά-σταση, η οποία υπερβαίνει ακόμα και την κατάσταση των αγγέλων και των αρχαγγέλων, στην όποια βρέθη-κε η Υπεραγία Παρθένος Μαρία μετά την επέλευση του Αγίου Πνεύματος.

Αυτό δεν μπόρεσε, η καλύτερα, δεν ήθελε να αντιληφθεί ο κακότυχος εκείνος αιρετικός Νεστόριος, ο οποίος ισχυριζόταν ότι η Υπεραγία Θεοτόκος γέννησε έναν κοινό άνθρωπο Ιησού Χριστό, με τον οποίο αργότερα ενώθηκε ο Θεός, γι' αυτό και την Υπεραγία Παρθένο Μαρία την ονόμαζε Χριστοτόκο και όχι Θεοτόκο.

Αν, έστω και ελάχιστο, δίκαιο είχε ο Νεστόριος, τότε ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός θα ήταν όχι ο Υιός του Θεού και Θεάνθρωπος αλλά ένας από τους πολλούς μεγάλους αγίους, οι οποίοι ονομάζονται αληθινοί ναοί και μονές του Πατρός και του Υιού για την απέραντη αγάπη τους στον Θεό και την τέλεια εφαρμογή στη ζωή τους των εντολών του Χριστού. Όπως βλέπετε ο Νεστόριος δικαίως ανα-θεματίστηκε από την Τρίτη Οικουμενική Σύνοδο.

Σ' αυτό το σημείο θα μπορούσα να τελειώσω τον εγκωμιαστικό μου λόγο προς τιμήν της μεγάλης αυτής εορτής του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Όμως δεν θέλω να προσπεράσω τα λόγια εκείνα του Αρχαγγέλου Γαβριήλ, τα όποια μπαίνουν σε κάθε καθαρή καρδιά:

«Χαίρε, κεχαριτωμένη· ο Κύριος μετά σου».

Όλοι εσείς, που είστε οιμόψυχοι με μένα, πέστε μου, μπορεί να υπάρχει ανώτερη και καθαρότερη χαρά από αυτή, που δίνει η αίσθηση ότι μαζί μας εί-ναι ο Κύριος! Ότι μας αγαπά, επειδή φυλάσσουμε τις εντολές Του και ότι θα έλθει μαζί με τον

Αναρ-χο Πατέρα Του και θα κατοικήσει μαζί μας!

Της ανώτατης αυτής ευτυχίας και χαράς να μας αξιώσει ο Κύριος και Θεός μας Ιησούς Χριστός διά πρεσβειών της Υπεραγίας και Αχράντου Παρθένου Μαρίας! Αμήν.